

— **Moravsko.** Žalostne deželne finance imajo na Moravskem. Dežela ima ovetočo industrijo in trgovino, tudi kmetje so tam premožni, vendar grozi deželni gospodarski polom. Deželni zbor je v rokah češko-nemških liberalcev, ki so pripravili to bogato deželo na rob propada. Doklade so tam še višje, kakor pri nas. Deželni odbor si tam pomaga z vedno novimi dolgi. Liberalni poslanci so, ali sami mogotci, ali pa od teh odvisni ljudje, zato si pa ne upajo povišati doklade bogatejšim slojem. — Tako je, kjer vladajo liberalci!

— **Galicija.** Listi poročajo, da gališki deželni zbor ne bo več sklican in bo kmalu razpuščen. Nove volitve se razpišejo že po novem volilnem redu, in sicer v jeseni, tako, da se sestane novi deželni zbor pred sklicanjem jesenskega zasedanja državnega zbora. Stranke se že pripravljajo na volilni boj.

— **Nemčija.** „Ni vse zlato, kar se sveti“, pravi pregovor. To velja posebno o Nemčiji. Avstrijski nemški listi so vedno polni hvale o „vzornem redu“, o „poštenosti“, ki vlada v Nemčiji. A smpatije se slišijo glasovi, da je v obljubljeni deželi naših nemških marsikaj gnilega. Zadnje dni prejšnjega tedna je bil v Frankobrodu (Frankfurtu) aretiran načelnik pravne policije, Schmidt, ker se mu je dokazalo, da se je dal z drugimi uradniki vred podkupiti od ljudi, ki so uganjali razne nesramnosti. — Kaki prijatelji Avstrije so Nemci v „rajhu“, dokazuje zopet govor velikega Nemca dr. Rottermanna, ki ga je imel na zborovanju šulerajna v Berlinu. Ta mož je izgovoril značilne besede: „Edina možnost, da se stalno zajamči evropski mir, je razdelitev avstro-ogrške države, tega evropskega gorišča, kakor je predlagal ruski list „Novoje Vremja“. Tako bi bilo zadovoljeno željam Rusije in Francije, nemške avstrijske dežele pa bi lahko v miru uživale blagoslov nemške kulture.“ — Iz tega se zopet jasno vidi, kakšna ljubezen do Avstrije vlada v nemških sroih, ki kar hrepene, avstrijske nemške pokrajine storiti deležne nemške, to je Bismarkove kulture. — Novejša nemška poročila trdijo, da Rottermann ni govoril omenjenih besed. Bi radi utajili! Vsekako pa je postopanje Nemcev v rajhu zadnji čas vse prej, samo prijateljsko napram Avstriji ne!

— **Rusija.** V ruskih mestih, posebno pa v Petrogradu, se je pričelo pojavljati v zadnjem času jako sumljivo delavsko gibanje, ki ima vse znake prekućuškiga gibanja in kaže jasno, da notranje razmere v tej veliki slovanski državi nikakor niso zdrave. V Petrogradu je ustavilo delo nič manj kakor 200.000 delavcev. Stavka je zavzela zelo nevarne kroge in prišlo je že ponovno do krvavih spopadov s policijo in vojaštvom, ki je moralo za vzdrževanje miru poseči po orožju. Glasom poročil iz Rusije so sedanji dogodki v Petrogradu nalik podobni dogodkom iz leta 1906., za dobe prekucije in protirevolucije na Ruskem. Delavstvo je v prvi vrsti nezadovoljno z nezdravimi razmerami v raznih tvornicah. Tako so v tvornicah za galos uporabljali strupeno lepilo in je samo v 1 dnevu smrtno-nevarno obolelo nad 300 delavk, kar je seveda vzbudilo v petrogradskih delavskih krogih velikansko razburjenje in so v mnogih tovarnah v znak protesta proti takemu nečuvstvu izrabljanju delavstva proglasili protestno stavko. A sedanje delavsko gibanje v Petrogradu ima tudi politično ozadje. Delavski sloji so nezadovoljni s sedanjo vlado in vzne- mirlja jn posebno militarizacija države. Kruto postopanje policije na zborovanjih proti oboroževanju je še povečalo razburjenje v Petrogradu in so se delavcem pridružili tudi dijači vseh visokih šol, tako, da je zavzela stavka delavcev popolnoma prekucuski (revolucionarni) značaj. Novejša vesli sicer poročajo, da je mnogo delavcev sicer odšlo na delo, vendar je položaj v Petrogradu še vedno jako nevaren.

— **Albanija.** V teku prejšnjega tedna je prišlo v južni Albaniji do resnih in krvavih spopadov med albanskimi orožniki ter grškimi vstaškimi in vojaškimi četami. Slednjih se grška vlada ni odpoklicala. Grška vlada se ponovno zahteva, da se meja med Grško in Albanijo tako spremeni, da oni kraji, ki jih je mednarodna komisija prisodila Albaniji, a imajo samo grško prebivalstvo, se priklonijo Grčiji. Očividno je, da Rusija, Francija in Anglija grške želje podpirajo, sicer bi si Grčija neupala, tako dolgo se ustavljati. Ker se grška vstaja v južni Albaniji vstrajno širi, je pričakovati, da se pride v letošnjem poletju skoro gotovo do resnih zapletljivih na Balkanu, ako se Grčija ne zadovolji s tem, da se meja njej v korist spremeni. — Albanska vlada organizira sedaj svojo armado in pošilja dan za dnevom svoje oddelke v južno Albanijo. Pa tudi iz Grčije in Srbije dobivajo vstajni vedno večja ojačenja. Grčija se tudi doma pridno pripravlja na bojni ples. Naročila je v inozemstvu več bojnih ladij ter je pomnožila svoje vojaštvo za 30 tisoč mož.

— **Francija.** Vse politične stranke se sedaj zivačno pripravljajo na volilni boj. Francija stoji namreč pred volitvami v državni zbor. Umor urednika Calmette po ženi ministra Caillaux in razne druge umazanosti, posebno poneverbe in mastne kupčije svobodnijske stranke, so politični položaj na francoskem precej spremenile. Katoličani so to vedeli in so se zadnji čas za politično borbo organizirali v mladi stranki, takozvani „ligi (zvezi) mlade ljudovlade“. Ta „liga“ bo nastavila v mnogih krajih svoje lastne kandidante, po nekod pa bo z vso močjo podpirala kandidata, ki bodo obljubili, da v državnem zboru ne bodo delali proti katoličanom. Na čelu mlade stranke stoji Mark Sanguier, bivši častnik francoske kavalarije, kateri pa je moral izstopiti iz armade samo zaradi svojega izrazitega verskega prepričanja. Sanguierja

je rajni papež Leon XIII. posebno spoštoval, ker je celo kot častnik ustanavljal povelja, kjer je bil v službi, katoliška mladinska društva. „Ligi“ pripada mnogo odličnih francoskih mož in je upanje, da bo mlada katoliška struja gotovo pripomogla, da bo v francoski javnosti katoliška smer dobila ugled, ki ji gre.

— **Španija.** Kralj Alfonz je imel ob priliki otvoritve španskega državnega zbora prestolni govor, v katerem je odločno povdarjal, da hoče s svojo vlado odslej delovati na to, da se bo varoval sporazum med državo in katoliško cerkvijo. Čustva katoliškega ljudstva napram svetemu Očetu hoče kralj kot sin katoliške cerkve vedno čuvati. Kraljev govor je na sv. Očeta v Rimu, kakor tudi na ves katoliški svet, prijetno uplival. Kralj Alfonz je bil dosedaj vedno bolj na liberano stran nagnjen. Če se bo v španski politiki v tem oziru izvršil preobrat, bo Španiji in kralju samemu v prid.

Vlak odtrgal kočijažu glavo in obe roki.

Spielfeld, dne 8. aprila.

Blizu postaje Spielfeld pri vasi Gersdorf na levi strani Mure je dne 6. aprila zvečer ob 5. uri povozil ljutomerski vlak kočijaža Janeza Sorgerja iz Straža v trenotku, ko je ta vozil brez progo. Voznik je bil v konja, katerega je šolal za nekega huzarskega častnika v Stražu, tako zatopljen, da ni opazil, da mu preti smrtna nevarnost. Neki duhovnik, ki se je blizu sprehajal, je sicer na vso moč kričal in dajal znamenja, da se bliža vlak, a bilo je že prepozno. Vlak je zagrabil nesrečno žrtev, odtrgal mu roki in gravo ter ga z vozom in konjem tiščal naprej. Vlak se namreč ni dal takoj ustaviti, ker proga od spielfeldskega mostu naprej močno pada. Konj se je odtrgal, a je letel le kake četrt ure dalje, nato pa poginil. Rešil se je edino častniški sluga, ki je pravčasno skočil z voza. Sorger zapuščal nesrečno vdovo z več nepreskrbljenimi otroci.

Nesreče je največ kriv Sorger sam, ker se ni brizgal za bližajoči se vlak. Konj, katerega je uril, je bil zelo divji, radi tega Sorger niti ni upal z očesom treniti proč. Častnik je obljubil Sorgerju 400 K, če mu konja dobro izuri. Radi tega je bil kočijaž tako navdušen, da je z mladim konjem dirkal več časa po cesti med Stražom in Cmurkom, samo, da bi prišel do omenjenih stotakov, a ravno želja po denarju je bila njegova poguba.

Splošno pa je tudi graje vredno, da železnica ne skrbi, da bi se ob času, ko prihaja vlak, pri večjih križiščih proge Spielfeld—Ljutomer zavarovalo z zatvornicami, kakor na glavni progi. Južna železnica štedi z denarjem, a ravno to štedenje ali skopost je krivo mnogih nesreč.

Razne novice.

Godovi prihodnjega tedna.

19. Nedelja. 1. po veliki noči (bela), Ema.
Jezus se prikaže očencem, Jan. 20, 19—31.
20. Ponedeljek, Marcellim škof.
21. Torek. Anzelm, škof.
22. Sreda. Soter in Kaj, p. m.
23. Četrtek. Adalbert (Vojteh), škof.
24. Petek, Jurij, m.
25. Sobota. Marko, ev.

Iz učiteljske službe. Na šestrazrednici v Sevnici je razpisano mesto učiteljice ročnih del; prošnje do dne 28. aprila. — Na dvorazrednici pri Sv. Duhu v Haložah je razpisano mesto učiteljske ročnih del; prošnje je vlagati istokako do dne 28. aprila.

* **Rdeč teden.** Poleg „velikega“ tedna imamo sedaj tudi „rdeč“ in „bele“ tedne. Socialni demokratje določajo po 1 teden za agitacijo za svojo stranko in svoje časnike; te tedne imenujejo „rdeč“ tedne. En tak teden so dobili v Nemčiji 110.000 pristašev in 68 tisoč naročnikov. Rdečim tednom nasproti so katoliške stranke vpeljale — „bele“ tedne. Slovenci pač imamo „belo nedeljo“, o belim tednu, ki bi bil tudi potreben, pa še ne vemo veliko. Dobro bi bilo, ako bi naši somišljeniki večkrat v letu vpeljali bele tedne za razširjenje „Slovenskega Gospodarja“.

* **Nadvojvoda Franc Ferdinand in njegova soproga kot vzgled zavednega katoličana.** Prejšnji teden se je mudil prestolonaslednik Franc Ferdinand s svojo soprogo vojvodinjo Hohenberg v Gorici, kjer je tudi prenočeval. Ob tej priliki sta visoka gosta obiskala več cerkev in tam pobožno molila. Nato pa je nadvojvoda s svojo soprogo šel v razne trgovine kupovat pirhe za svojo družino. In glejte! Visoki član cesarske hiše je kupoval edino v trgovinah, o katerih je izvedel, da so gospodarji vneti katoličani. To pove dovolj! — Vojvodinja Hohenberg je dne 10. t. m. obiskala božji grob pri Sv. Justu v Trstu. Prestolonaslednikova rodbina je zapustila Miramar dne 14. t. m. Nadvojvoda prestolonaslednik namerava v jeseni zopet bivati v Miramaru. — Te dni se bo mudil Franc Ferdinand na obisku bavarske kraljeve rodbine v Monakoven.

* **„Hvaljen bodi Jezus Kristus“ hočejo odpraviti.** Dosedaj je veljala v naših ljudskih šolah prelepa navada, da so šolski otroci morali pozdravljati s stariim krščanskim pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ V zadnjem času pa vpeljujejo druge pozdrave. Obče znano je, da so nedavno po vseh šolah na Slovenskem Koroškem vpeljali pozdrav: „Grüß Gott!“ Nadzorniki zahtevajo, da otroci povsod tako pozdravljajo. Ker pozdrav „kuten tak“ ni vlek in je dajal povod za zasmehovanje, zavili so nemško-nacionalni

nadzorniki in učitelji svoje oči proti nebu, vzdihnili, povih se v plašč pobožnosti ter sklenili: Upeljimo pozdrav: „Grüß Gott!“ Nad tem se pobožno slovensko ljudstvo ne bo toliko zgražalo in naš namen je vendar dosežen: ponemčevati otroke in izpodrivati stare slovenske in lepe domače pozdrave: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“, „Dobro jutro!“, „Dober večer!“, „Lahko noč Bog daj!“, „Z Bogom!“, „Bog te sprimi!“ itd. To je vendar vrhunec hinavščine in dokaz, da tem ljudem nobeno sredstvo ni preslabo, da le pomaga ponemčevati. Mi pa učimo otroke pozdravljati s stariimi in lepimi slovenskimi pozdravi, od učiteljstva pa zahtevamo, naj jih lepo pusti pri miru. Posebno opozarjamo stariše, da se je v šulerajskih šolah že skoro povsod zavrgel pozdrav: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

* **Laudonova pobožnost.** Slavni general Laudon je bil poklican k cesarici Mariji Tereziji. Ravno v trenotku, ko bi bil moral vstopiti v vsprejemno dvorano, je začelo zvoniti po dunajskih cerkvah poldan. General, ki ni imel toliko časa, da bi opravil svojo molitev, se je vsaj prekrizal pri vstopu v dvorano. To je pa opazila cesarica, ki se je takoj z Laudonom posalila, rekoč: „Ali se me tako bojite, ljubi general? Vidim namreč, da se križate, kakor pred hudobo!“ — „Oprostite, Veličanstvo“, odgovori Laudon, „ravno je zazvonilo in moja mati mi je globoko v srce vsadila načelo: Najprej Bog in Mati božja, potem angeli in ljudje...“ — „To je jako lepo“, pohvalila je cesarica hrabrega generala. „Kakor oogumno branite moj prestol, tako izborna branite tudi svojega Boga, ki je tudi moj Bog.“

* **Katoliški zavodi v Skadru.** Skader, za katerega so Črnogorci toliko žrtvovali, ne da bi si ga bili prisvojili, šteje 30.000 prebivalcev. Od teh je 3000 katoličanov, 2000 pravoslavnikov in 25.000 albanskih mohamedancev. Avstrija je imela po prejšnji pogodbi varstvo nad katoličani. Ustanovila je razne katoliške zavode v mestu. S pomočjo Avstrije je bila sezidana stolna cerkev, v katero lahko gre do 5000 ljudi, frančiškanska cerkev s šolo, bolnišnica in hiše več redov. Jezuiti imajo v Skadru semenišče in misijonsko hišo. Z zidanjem semenišča so začeli že l. 1848., toda nestrpni mohamedanci so jim sproti podrli, kar so s težavo in ogromnimi stroški sezidali. L. 1854. se je vnovič lotil tega dela msgr. Guzmeli, hoteč sezidati semenišče za vse albanske škofije. Vodstvo semenišča so hoteli prevzeti jezuiti iz Benetk, ki so bile takrat še avstrijske. Z zidanjem se je začelo spomladi l. 1856. Toda meseca junija je bilo začeto delo zopet od Turkov uničeno. Takrat je poslala Avstrija pred Skader vojno ladjo, in to je pomagalo. Drugo leto je stavba lepo napredovala in že l. 1859. so bili v semenišče sprejeti prvi gojenči. Na željo avstrijske vlade študirajo skadrski bogoslovci nekoliko semestrov tudi v Inomostu. K semenišču spada tudi tiskarna, v kateri je izšel l. 1911. laško-albanski besednjak, ki ga je spisal jezuit p. Buseti. — Zavod Franciška Ksav. daje skadrski katoliški mladini priliko, obiskovati trojno šolo: šestrazredno ljudsko, trirazredno strokovno in irirazredno trgovsko šolo, na kateri se poučuje v štirih jezikih: nemškem, laškem, francoskem in albanskem.

* **Liberalci za svobodno šolo in za ločitev zakona!** Na Cvetno nedeljo se je v Vipavi na Kranjskem vršil velikanski shod kmetov, katerim se je predstavil kandidat S. L. S., dr. Pogačnik, ki kandidira v državni zbor namestu rajnega dr. Žitnika. Na shod je prišlo tudi par liberalcev pod vodstvom nekega študenta Lekana, ki je poleg drugih čenčarij povedal tudi, da je on in njegova stranka za ločitev zakona in za svobodno (brezversko) šolo. Navzočega ljudstva se je polastilo veliko razburjenje. Liberalci pa naj si še kdaj upajo trditi, da niso proti veri!

* **Slovenci na Koroškem se zelo gibljejo.** V izobraževalnem smislu največ stori za napredek Slovencev na Koroškem S. K. S. Z. V četrtek, dne 2. aprila, je imela koroška S. K. S. Z. občni zbor. Iz poročila posnamemo, da je imela Zveza včlanjenih 50 društev. Na novo se je ustanovilo dvoje društev, Zveza je priredila lanske leto 10 velikih slavnosti in 11 poučnih tečajev. Tudi ženskem vprašanju je posvetila Zveza svojo skrb. Priredila je 8 ženskih ali dekliških shodov. Zveza je poslala svoje govornike na 171 snodov. Vseh govorov v Zvezini organizaciji je bilo 262. Izmed Stajercjev je govoril na Koroškem naš dobro znani organizator dr. Hohnjec. Po poročilih je živahno pozdravljen povzel besedo predsednik Hrvat-sko-slovenskega kluba, g. dr. Korošec. Orisal je v živih, navduševalnih potezah pomen ustoličenja koroških vojvod in pokazal, kako je bila ravno organizirana moč nekdanjih slovenskih združenj, vir ne samo gospodarske, ampak tudi državne moči, tako, da je zbor županov kot zastopnik ljudske volje prosto volil svojega vojvodo. Obred ustoličenja dokazuje, da so bili Slovenci trezen narod, da je ljubil neodvisnost, da je zahteval od svojih vojvod, da so varuhi svete vere in pravice in da je visoko cenil delo. Sovražnik pa je zanesel v naše ljudstvo alkohol, da ga zastrupi, naredil je iz enega dela našega prej tako svobodoljubnega naroda ponižne hlapce tujega naroda, ubijal je pri naših prednikih misel skupnosti in zanesel v naše dežele gibanje proč od Rima, S. K. S. Z. si je stekla že mnogo zaslug, da je skušala pridobiti narodu zopet te izgubljene svetinje. V nas je še dovolj volje in poguma za življenje, treba je samo treznosti, dela in edinosti.

* **Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru** je imela dne 14. t. m. občni zbor, kateri je pokazal, da ta naš zavod trezno in vzgledno deluje. Svoje,

somišljenike opozarjamo na ta naš zavod, ki je vsled svoje varnosti in gnotne moči vreden največjega priporočila in uvaževanja. Zavod se nahaja v Stolni ulici, št. 6. Podpirajmo svoje zavode!

*** Razdiralec skupnega dela.** Nekaj let je minilo, odkar so liberalci odklonili v Ciril-Metodovi družbi sodelovanje naših somišljenikov. Mi smo morali, ker se nismo hoteli in mogli odpovedati narodno-obrambenemu delu, ustanoviti svojo družbo „Slov. Straža“. In ko je skupno in složno delo na narodno-obrambenem polju razdrto, so storili liberalci korak naprej. Sedaj pometajo pri Slovenski Matici. Leto za letom vržejo nekaj naših odbornikov ven in letos jih je moralo iti celo večje število. Predsednik dr. Plešič, ki si s svojim plitvim znanjem in velikim zaslužkom pri Matici ni dobil priznanja, si hoče sedaj s strankarskim nastopom nabrati lavorik in si utrditi dobro plačano stališče. Za to mora trpeti skupna stvar. Naši pristaši seveda ne morejo biti več člani tega društva, razven tisti, ki si štejejo v čast, da lahko nosijo vsaj pljunke nasprotnikov na svoji obleki.

*** Nas ne boli.** V Mariboru se bo vršila slavnost v spomin ustoličenja koroških vojvod v slovenskem jeziku. Za priprave na to slavnost so se poklicala vsa društva, toda nobeno naše. Zakaj tako strankarstvo, nam je neumevno, tem bolj, ker liberalci brez naše firme vendar ne morejo niti česar prirediti. Za to se je moralo izposoditi pokroviteljstvo od Zgodovinskega društva in se napraviti dr. Medveda za slavnostnega govornika. Nekdaj, ko smo bili še šibki, bi nas tako preziranje bolelo, danes, ko smo močni, se smejimo takemu postopanju. Spomina na ustoličenje med narodom vendar ne bodo mogli razširiti liberalci, ampak to bomo morali storiti mi, in sicer z istimi društvi, katera tisti liberalci v Mariboru bojazljivo obstran, in to so: Kršč. Socialna Zveza s 160 društvi, poštružnice Slovenske Straže, telovadna organizacija Orel s svojimi številnimi odseki, mladinske organizacije in Slov. Kmečka Zveza. Toda liberalci naj ne govore več o tem, da so za slovo in skupno delo. Dejanja govore drugače.

*** Madžarski „vitezi“.** V Berlinu je poneveril Janos pl. Ujvary nad 100.000 K in pobegnil. — V Novem Jorku se je ustrelil grof Evgen Apponyi, bližnji sorodnik madžarskega politika Apponyia. Ponujal se je za natakara in ker ni mogel dobiti službe, se je usmrtil.

*** Liberalci poneverili četrta milijona.** V Parizu so zaprli vsaka finančnega ministra, Renaulta, ker je poneveril četrta milijona frankov.

*** Slovani povsod napredujejo.** Pri volitvah v okrajni zastop v Plznu na Češkem so v skupini veleposesstva zmagali Čehi s 105 proti 56 glasovom Nemcev. V tej skupini so imeli doslej Nemci vedno večino.

*** Cesarski manevri** bodo letos na ozemlju med vzhodno štajersko mejo in reko Raab. Središče tem manevrom bo Sobotišče (Steinamanger). „Bojno polje“ se bo raztezalo do Radgone. Svet, na katerem se bodo vršile vojaške vaje, je večinoma hribovit.

Letošnji glavni nabori. Letošnji glavni nabori se bodo vršili in sicer: za mesto Maribor dne 27. in 28. majnika, v Račjem dne 8., 9. in 10. junija, pri Sv. Lenartu v Slov. gor. dne 4., 5. in 6. junija, v Slov. Bistrici dne 12., 13. in 15. junija, v Cmureku dne 16., 17. in 18. junija, v Radgoni dne 19. in 20. junija. V celjskem dopolnilnem okraju št. 87 pa v Celju dne 22. maja, 15., 16., 17. in 18. junija, v Laškem trgu dne 3., 4. in 5. junija, v Šmarju dne 19. in 20. junija, na Vranskem dne 12. in 13. junija, v Mozirju dne 9. in 10. junija, na Ljubnem dne 8. junija, v Konjicah dne 18., 19. in 20. maja, v Ljutomeru dne 2. in 4. maja, v Gornji Radgoni dne 30. aprila in 1. maja, na Ptuj dne 7., 8., 9., 11., 12. in 13. maja, v Ormožu dne 5. in 6. maja, v Rogatecu dne 15. in 16. maja, v Sevnici dne 2. junija, v Kozjem dne 29. in 30. maja, v Brežicah dne 25., 26. in 27. maja, v Šoštanju dne 22. in 23. aprila, v Slovenjgradcu dne 24. in 25. aprila in v Marenbergu dne 27. in 28. aprila.

*** Kako je v Ameriki?** Prijatelj nam piše iz mesta Milwaukee 15. marca: Tudi pri nas je minula dolga sibirski zima. Gorki jug je začel pihati in razgrnati zamrzla tla. Tudi parniki, ki so bili cele 3 mesece zamrznjeni v pristaniščih, so že odpluli na široko Mišigansko jezero. Se težje kot zamrznjeni parniki v pristaniščih, smo si mi delavci zaželeli veselo spomladi. Mislili smo, da se naše stanje na spomlad izdatno izboljša. Ali motili smo se, naše razmere so čim dalje slabše. Uradno poročilo piše, da je bilo meseca januarja okoli 1 milijon brezposelnih in sedaj jih je že nad 1½ milijona, kateri nimajo nobenega zaslužka. Tudi v našem mestu Milwaukee se je stanje delavcev na slabo obrnilo; brezposelnih je že nad 48 tisoč; dela se prav malo in nekatere tovarne so popolnoma ustavile obrat, druge pa še delajo, toda zelo malo, nekatere samo po 3–4 dni na teden. In še tistim delavcem, ki še delajo, se je zaslužek okrajšal, tako, da človek komaj toliko zasluži, da se pošteno preživi. Ali pomislite, kako živijo tisti, ki že celo zimo nič ne delajo. Na tisoče jih hodi vsaki dan za delom od jutra do noči, od tovarne do tovarne, ali vse zastoj, dela ni dobiti nikjer. Enkrat se je bralo v nekem časniku, da se dobi v nekem kraju delo za 400 mož tega in tega dne. In na isti dan je prišlo na tisto mesto 8000 delavcev, katerih se je pa delodajalec tako prestrašil, da se je skrivaj odpeljal. In niti eden delavec ni dobil dela. Torej, dragi rojaki, bodite previdni in nikar se ne selite sem v Ameriko, da ne boste tudi vi tako nesrečni kot smo mi tukaj, in uživajte srečo doma v svoji domovini. Ne poslušajte tistih,

ki vam hvalijo Ameriko, ker oni vas hočejo preslepiti. Poslušajte raje časopise, kateri vam pojasnjujejo ameriškanski položaj. — Sporočim tudi vam rojakom, da smo izročili dne 11. marca 2 vrla Slovence materi zemlji. Delala sta v rudokopih v Memu mure. In tam jih je podsula plast zemlje. Doma sta iz Savinjske doline: Jakob Stiglic iz Spodnje Rečice in Matevž Golob iz Rečice. Bodi jima lahka zemljica ameriškanska! — Končno pozdravljam vse čitatelje „Sl. Gospodarja“ in jim želim vesele velikonočne praznike, da bi jih veselejši obhajali kot mi tukaj v obljubljeni (?) deželi. „Slovenskemu Gospodarju“ pa želim velik uspeh in tisoč novih naročnikov! — S pozdravom! Vaš rojak J. Pojskruh, doma iz Savinjske doline.

*** Živinorejcem!** Osrednja zadruga za vnovčenje živine v Mariboru naznanja, da je s 1. aprilom t. l. razširila svoje delovanje in bo v bodoče na svojo roko kupčevala z živino. Mogoče ji bo torej vse stransko ustreči svojim članom zlasti pri prodaji in nakupu vseh vrst živine. Ker imenovana vnovčevalnica ne bo iskala pri kupčevanju nobenega dobička in bo v zvezi z drugimi vnovčevalnicami in večjimi odjemalci, zamogla bo torej živino svojih članov na najcenejši način vnovčiti in tako varovati iste pred priličnim cenom od strani raznih spekulantov. Živinorejci! V vašo lastno korist vam kliče: Oklenite se do zadnjega naše Zadr. vnovčevalnice, ker le tako združenim nam bo mogoče doseči zaželjene cilje v prosih naše trgovine z živino. Vsakdo, ki želi kupiti ali prodati kako živino, naj se zaupno obrne na podpisano zadrugo, katera mu bo v vsakem oziru šla na roko in mu najboljšo prodajo ali nakup izposreduje. — Osrednja zadruga za vnovčevanje živine v Mariboru, katera ima svojo pisarno v Zadrugi Zvezi, Koroška ulica, št. 5 (prilije).

*** Dobava kolekov.** Finančno ravateljstvo nam naznanja, da se razni koleki (stempelni) od 1. maja t. l. naprej ne bodo več dobivali pri c. kr. glavnem carinskem uradu, ampak pri c. kr. davkarji. Trafikantom se je torej od tega časa naprej obračati radi nabave kolekov, tovarnih listov in menic, na ta urad.

*** Orožniki podpirali agente.** V Galiciji so zadnji čas zasledili, da je več orožnikov pomagalo izseljeniškim agentom vojaščini podvržene osebe spravljati čez mejo. Par orožnikov se je že postrelilo, nekaj so jih pa že aretirali in zaprli. Sumijo se tudi na Ogrskem podobni skandali.

*** Vol napadel gospodarja.** Janez Golob iz Vel. Podljudna je kupil vola brez vsakega pogreška. Dne 8. t. m. hoče istega uporabiti pri oranju in ga pripelje iz hleva. Vol pa se vrže na povega gospodarja ter ga z rogovi obdelava. Nadel ga je v zadnji del telesa ter mu razparal trebuh in ranil čreva. Na pomoč prihiteli sosedje so vola z vilami in kopačicami odgnali.

*** Nepričakovana smrt.** Dne 8. t. m. sta orala Rogelj in njegova žena v Kandiji na Kranjskem Sajevo njivo. Domov grede se žena vsede na voz in na stranice. Konja potegneta, žena se je pa zvrnila v znak proti cestnemu jarku. Udarila je ob rob ceste z glavo. Pri tem udarcu ji je počila lobanja in je bila zdravniška pomoč brezuspešna. Po 12urni nezavesti je umrla. Rogelj je znan prekupčevalec konj in ima vedno iskre in lepe konjiče.

*** Na znanje!** Radi tehničnih ovir v tiskarni je izšel današnji „Slovenski Gospodar“ samo na 8 straneh. Izpustiti smo morali večinoma vse inserate. Naj nam inseratje oprostijo. Prihodnjič bo zopet vse v redu. Inserate, ki smo jih dobili v torek popoldne in sredo, bomo uvrstili v prihodnjo številko.

*** Za Slovensko Stražo** je poslal župnik gospod A. Zamuda iz Črešnjeca veliko število obrabljenih poštinih znamk. Bog plati!

*** Nov strokovni list,** namenjen slovenskim obrtnikom in naslovljen „Obrtni Vestnik“, je začel izhajati v Ljubljani. Obrtniki, ki se za list zanimajo, a se jim ni poslal na ogled, naj zahtevajo od upravitelja v Ljubljani, da se jim ga dopošlje na ogled. List izhaja mesečno dvakrat in stane celotno 5 K.

*** Mlekarski tečaj** na Vrhniki se prične dne 4. maja t. l. Termin za vlaganje prošnje za vsprejem tečaj se je podaljšal do dne 24. aprila t. l. Prošnje je vlagati pri deželnem odboru v Ljubljani.

*** Osrednja zadruga** za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru ima svoj redni občni zbor v petek, dne 24. aprila 1914, ob 8. uri zjutraj, v uradni prostorih: Koroška cesta št. 5, za naslednjim vsprejemom: 1. Poročilo načelnika. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Volitev načelnika. 4. Volitev nadzorstva. 5. Potrdilo računskega zaključka za leto 1913. 6. Slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Božji mlini meljejo počasi, a gotovo.

Mater in sestre hotel zastrupiti.

Sv. Jurij v Slovenskih goricah.

Zadnji dan meseca sušca t. l. je bil položen k večnemu počitku v 45. letu svoje starosti umrl veleposesnik in prejšnji nam zelo nasprotni župan v Sp. Gasteraju, Dominik Koser. Sveti mu večna luč!

Ni pa še minul teden dni po pogrebu očeta, že je njegov sin Dominik kot vojak na dopustu, radi katerega se je rajni oče pred kratkim pri sodnji v tožbi proti g. kaplanu Bosini z vso verno potegoval za njegovo poštenost in pravičnost — razsajal nad svojo bolno materjo in sestrami, ji grozil v svoji razburjenosti, ker je odklonila podpis za njegovo vojaško oproščenje. — Ker se mu nevarna grožnja ni posrečila, uporabil je v ta namen brž drugo sredstvo. Sestra, pripravljajoč kosilo, ga je zasačila, ko je trosil v pripravljeno jed neki prah. Ko je uvidel, da je pri tem svojem dejanju zasačen, pograbil je dotično posodo z jedjo in jo vrge po tleh. Slučajno prihitelva domača psa hlastneta po raztreseni jedi in groza — pri priči

so streseta in pogineta. Dokaz, da je bila jed zastrupljena.

Mati in njegova sestra sta takoj poslali na tihem po orožnike. Prišedša orožnika sta vtaknila nesrečnega sina v verige in ga odgnala v varno zavetje.

To je tisti Dominik Koser, radi katerega je č. g. Bosina toliko pretrpel. Zastopnik in prijatelj Koserja je bil sentlenarški dr. Milan Gorišek.

Cesarjev brat na poti v smrt.

Dne 14. aprila je minulo 50 let, kar se je brat našega cesarja, nadvojvoda Maksimilijan, kot cesar mehiškanski, odpeljal s svojega gradu „Miramar“ v Mehiko — v smrt. Odpeljal se je in se ni več živ vrnil. Verjel je besedam francoskega cesarja Napoleona III. in se je dal zvabiti v tujo, divjo deželo. Prijatelji so mu odsvetovali, a Maksimilijan je sledil želji svoje soproge Karlo, katera je želela postati cesarica. Sprejel je cesarjevo kruno, ki mu jo je ponudilo mehiškansko odposlanstvo. Avstrijska bojna ladja „Novara“ je pripeljala Maksimilijana v Rim, kjer je papež Pij X. še najprej blagoslovil cesarski par. Dne 29. maja je stopil na zemljo svoje nove države.

Toda načrti, kako bode osrečeval svoj narod z ustavno svobodo, z duševno prosveto in gnotnim blagostanjem, vse te lepe sanje so se kmalu razpršile. V Mehiki ni bilo nobenega reda; Cerkev je oznanjevala vero v enega samega Boga, surovi Indijanci pa so še molili stare malike. Prišli so sicer z Maksom in pa za njim 7000 avstrijskih in 3000 belgijskih prostovoljcev, a glavna podpora njegova je bila francoska vojska z maršalom Bazanom, oholim, ošabnim in nepoštenim možem, ki je bil pravzaprav gospodar v deželi, koder so bili njegovi vojaki. Ni pa bilo denarja, ni bilo uradnikov, zanesljivih mož, da bi izvedel z njimi svoje načrte. Maks ni mogel premagati svojih nasprotnikov, pristašev ljudovlade, katerim je bil vodja Indijancev Juarez. Pa še Francozi so se jeli umikati iz dežele v začetku l. 1867. Umikajočim se Francozom so takoj povsod sledili pristaši ljudovlade. Kmalu se je le še malo zemlje pokorilo Maksu; da bo pa tudi to v kratkem poplaval vodja republikancev, Juarez, ludo je jasno, ali Maks se ni hotel umakniti iz dežele in se vrnil v Evropo. Ostal je in se umaknil v trdno mesto Queretaro; tu se je branil, dokler ga ni prodal polkovnik Lopez — zares lopev — sovražnikom za 30.000 unč zlata (t. j. za 1.200.000 goldinarjev). 15. maja l. 1867.

Da je bilo življenje plemenitega cesarja zdaj v nevarnosti, to je bilo jasno. Takoj je storil cesar Franc Jožef vse, kar je bilo mogoče, da reši brata, čegar soproga je bila že zblaznela vsled prehudih duševnih muk zadnjih let. Celo nekdanje pravice kot nadvojvoda avstrijski, katerim se je bil Maks odrekel, pošlje v Mehiko, hotel mu je cesar vrniti, nadejajoč se, da bodo sovražniki potem prepričani, da se ne povrne Maks nikoli več v Mehiko.

Tudi druge oblasti potegnile so se zanj. Toda zaman: Juarez ga je obsodil na smrt, za Maks se ni bilo več rešitve. Pripravljali se je, da umrje kot veren kristan; spisal je pisma sorodnikom in prijateljem, katerim se, „ideč nedolžen v prerani grob“, priporoča, da se ga naj spominjajo v molitvi, in se zahvaljuje še vsakemu posebej za vse, kar je bil storil zanj. Dne 19. junija so krogle iz indijanske puške uničile plemenito življenje Maksu in zvestina njegovima generacijama, Miramonu in Meji. Zlezel na ograja obdaja mesto, kjer je izdihnil svojo blazo dušo, in kjer je počival Maks, dokler ni prišel dragi mu tovariš iz lepih mladeniških let, admiral Tegethoff, in mrtvega svojega poveljnika spremil v Trst in od tam v tiho rakev pod dunajsko kapucinsko cerkvijo.

Liberalci zoper živinorejce.

Da so liberalci res nasprotniki našega kmeta-živinorejca, so že večkrat pokazali. Liberalci gre vedno na roko onim, ki bi radi kmeta izkoristili.

Prejšnjo sredo so se zbrali v ljubljanskem Mestnem Domu izvestni mesarji in so pod zaščito liberalnih poslancev dr. Ravnharja in Reisnerja nastopili zoper kmeta. Prižigali so se zoper kmeta-živinorejca, da živino kolje doma in dela škodo mesarju — to se pravi, pritoževali so se zoper to, da se semtertja dobi vendar še kos cenejšega mesa in da kmet-živinorejec vendar le semtertje ni popolnoma izročen na milost in nemilost izvestnim mesarjem in prekupcem. In liberalna stranka takoj trobi v ta rog zoper kmeta.

Cena živini je v zadnjem letu silno padla. To stoji. Večina mesarjev pa kljub temu s ceno mesa ni šla dol. Kaj sledi iz tega? Da se mora plačevati za meso veliko večjo ceno, nego je utemeljena v naravnih razmerah trga. A liberalna stranka na Kranjskem drži s temi mesarji in se prav nič ne zmeni za ogromno večino svojih somišljenikov, ki niso mesarji. Ne zmeni se prav nič za druge obrtnike, ki morajo meso kupovati, ne za uradnike in druge, s trdno plačo nastavljenе, ne za delavce itd. In kar je pri tem še najlepše: Gre se pravzaprav le za bisago par magnatov-bogatašev, ki so pravzaprav bolj prekupeci kot mesarji, med tem ko so mali mesarji reveži, usuznjenci velikim izkoriščevalcem. A ti veliki izkoriščevalci so stebri liberalne stranke in kadar pride v poštev žep teh ljudi, prezira liberalna stranka koristi vseh svojih ostalih somišljenikov. Da pokaže pri taki priliki tudi odkrito svoje nasprotstvo proti kmetu, je samoumevno. Po mnenju teh „neodvisnih kmetov“ naj bi kmet-živinorejec ne imel prav nobene pravice.

on naj bi bil suženj prekupeca in mu mora dati živino po slepi ceni.

Edino orožje, katero ima danes kmet zoper nerazmerno nizke živinske cene, je, da doma kolje in da živino zadružno in potom (Osrednja zadruga) spravi v denar. Na ta način se osvobodijo pritiska prekupecev. In se to orožje hoče liberalna stranka vzeti kmetu, kljub temu, da je pravica za domače klanje žaliloga zelo omejena in da se poleg tega žalibog razna okrajna glavarstva na nepotreben način kmata ovirajo.

Kranjski liberalci, očetje naših štajerskih, zahtevajo sedaj od vlade, naj prepove kmetu klanje živine na domu in prodajo mesa. Seveda bo Slovenska ljudska stranka storila vse, da se želje liberalnih mesarjev ne uresničujejo. A iz postopanja mesarjev in liberalnih veljakov se vidi, kako bi liberalci radi dobili kmečko ljudstvo popolnoma pod se in ga izžemali.

Mariborski okraj.

m Maribor. Pri obitelji g. dr. Pivko je dne 9. t. m. od kapi zadet umrl g. Ivan Strelec, nadučitelj oči Sv. Andraža v Slov. gor. Rajni je bil v najlepši moški dobi, ko ga je zalotila bela žena. Pogreb se je vršil na Veliko soboto ob obilni udeležbi stanovskih tovarišev in drugih prijateljev. Svetila pokojniku večna luč!

Maribor. Zadnji čas se je Südmarka vrgla tudi na našo jaremino. Pesniški agent obiskuje zadolžene posestnike in obljublja visoke, pretirane cene, za posestva. Navadno pa ostane samo pri ari; agent zasluži svojo provizijo, a prodajalec se navadno jočejo. Posestniki, pamet! Ne prodajajte domače zemlje tujcu!

m Jarenina. Občinski odbor jareninski je imenoval č. g. Jožefa Čizeka svojim častnim občanom. Iskreno čestitamo!

m Sv. Trojica v Slov. gor. Iz naše Senarske, dragi „Slovenski Gospodar“, dobiš malokdaj kak dopis, a danes ti pa moram poročati, kako je pri nas vzela enega temna noč, ali bolje rečeno, kako so ga vzeli možje postave, orožniki iz daljne Ptujске gore. Ta nesrečnej, kateremu orožniki niti po noči ne dajo miru, je nek nemškutar, posestnik v Spodnji Senarski. Po imenovanega so prišli orožniki in ga peljali v Ptuj, ričet jest, ker je na sumu, da je nekdo na Ptujski gori pod uplivom neke druge osebe zakrivil hudodelstvo požiga. Imenovani je bil, dokler je vžival zlato svobodo, strasten bralec nemškutarskega ptujskega evangelija „Štajerca“, in nekoč je vžival tudi izredno čast, da je bil desna roka znanega Franca Schütza, reči: Suca, lastnika znane svetotrojiške slatine. No, „Štajerc“ pravi, da se v Lurdu na Francoskem ne godijo čudeži, pri Sv. Trojici v Slov. gorici se pa godijo. Ljudje božji, povejte mi, ali ni to čudež, da sta letos kar dva naša „Štajerčeva“ pristala obhajala velikonočne praznike v kajhi, eden v Mariboru, drugi pa v Ptuj.

m Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 15. sušca t. l. je imela naša posojilnica svoj občni zbor. Načelnik je predal dovoljno izjavo, da je posojilnica v pretečenem letu vkljub slabim denarnim razmeram lepo napredovala. Vložilo se je precej več denarja kakor prejšnja leta, kar kaže jasno, da uživa zavod popolno zaupanje med našim ljudstvom. Odbor je izvoljen stari, in sicer načelnikom Zupe Franc, posestnik pri Sv. Benediktu, njegovim namestnikom vlč. g. Franc Zmazek, odbornikom pa Franc Caf iz Sv. Benedikta, Janez Ploj iz Drvanje, Janez Kraner iz Ščavnice, Fr. Vrtnjak in Tomaž Kralj iz Ihove. Za rač. pregledovalca sta se izvolila č. g. kaplan Peter Pavlič in F. Senekovič. To so možje, katerim sme ljudstvo popolnoma zaupati. Tudi domače hranilnike ali šparovčke ima posojilnica; stariši, poslušajte se jih, ker s tem najlžje vadite svoje otroke hraniti.

m Sv. Benedikt v Slov. gor. V radgonski bolnišnici je umrla članica tukajšnje Marijine družbe, 21letna Marija Ernst iz Ščavnice. Ko se je bolna poslavljala od doma v bolnišnico, je naročila: „Ako umrjem, pokopana bi bila rada doma. In ta njena želja se ji je uresničila. N. v m. p.“

m Ruše. Bauernschreck (kmečki strah) je torej ubit. Naši nagajivi Zaplanci si šepetajo: „Ta beštja je pri svojem ropu „Spezialkarto“ zgubil in vsled tega zgrešil svoj „terajn“. Mi Rušani, kakor Smolničani, stari, mladi, suhi, debeli, lovci in nelovci, smo si posiskali svoje rujave mušketje in šli z božjo pomočjo nad to nebodijetneba zverino. Med potjo sem se muzal (gotovo tudi tako tovariši), češ, če ti bo usoda mila, dobiš lepo nagrado 400 K. Jaz sem že računal, kaj si bom vsega nakupil, in med drugim odločil, nabaviti si: peresa za klobuke, pridjal mu bom volčjih dlak in tako postanem bogat in tudi sloviti mož. Sedaj pa je „fuč“. Mastno plačilo nam je splavalo po Dravi.

m Sv. Lovrenc nad Mariborom. Ko grem neko soboto v jutro v Mariboru čez Glavni trg, me sreča urednik „Slovenskega Gospodarja“. Videti je bilo, da se mu jako mudi. Po običajnem pozdravu me vpraša: „Zakaj pa nič ne pišeš? Napiši kaj za „Slov. Gospodarja“, zdaj moramo dopolniti, kar smo ob času štrajka zamudili!“ — „Kaj pa naj pišem, da bi ti bilo po volji?“ ga vprašam. — „Kar hočeš!“ mi odvrne in jo reže po ledenem tlaku proti tiskarni. — Vso pot proti domu sem tulil, kaj bi naj napisal, da bi imelo vsaj nekaj pomena. Da so baje volaki in žandarji po selniškem borovju lovili svetovnoznane „Herrenschreke“, o tem se mi ni zdelo vredno pisati; Bog ve, ali bi ga ti ljudje sploh kdaj dobili, kajti ta zver je bila

izvrstno organizirana in v vseh zvijačah dobro poučena, da je vodila ves srednještajerski „kulturvolk“ pol leta za nos. Ne da se tajiti, da so nemški lovci ljudje prve vrste; kadar je bil „strah“ daleč, takrat so ga lovili; ko so ga pa zagledali, so pa ali zbežali, ali od groze otrpnili. Klobuk z glave pred njimi! V take misli zatopljen, priležem domov. Na trati pred hišo se oddahnem in pogledam tje proti farni cerkvi, katero tako skrbno čuva sv. Krištof, naslikan na severni strani zvonika. Glej šmenta, si mislim ali nismo Lovrenčani podobni Srednještajercem! Kakor so oni lovili kmečki strah, tako mi stavimo stolp. Lansko leto je za to poklicana komisija odločila, da se mora zgornja polovica stolpa, ki je bil ves črviv in pirav, podreti. Nato je domači tesarski mojster napravil okrog stolpa za to potrebni oder in gornjo polovico razdrl. Ko je bila stara ropotija na tleh, smo se-le zapazili, da nimamo za stavbo novega stolpa ničesar pripravljenega. Vsa pripeljana bruna so se porabila za oder. Nastali sta pa med župljani tudi 2 stranki. Ena zahteva, da se naj zdaj, ko je najlepša in najcenejša priložnost, zvonik za eno nadstropje vzdigne, ker je za sedanje cerkev, ki je bila v drugi polovici 18. stoletja zdatno razširjena in povišana, mnogo prenizek. Tudi zvonovi so že stari (v 13. letih se jim bo že četrtokrat Abraham prikazal) in na vseh štirih straneh močno obtočeni. Gotovo bi bilo pametno, da bi se s povišanjem že zdaj za nove zvonove primernejši prostor oskrbel. Povišani zvonik bi bil lepota za cerkev, kras za okolico, čast in ponos cele župnije. Druga stranka pa je vsemu temu nasprotna; naj le vse pri starem ostane, čemu te novotarje, tako modrujejo starokopitneži. Menda se malokje za vsako dobro stvar najde toliko nasprotnikov kakor pri nas. Ko je pred 30. leti bogata tržanka K. K. darovala potrebno svoto denarja za zidanje kapelice na pokopališču, se je takoj razkoračilo nekaj možakarjev in protivilo bogoljubnemu namenu s tako silo, surovostjo in tožbami, da se je stavba kapelice, ki bi se bila lahko dovršila v 4 mesecih, v večkratnih presledkih izgovila še-le v 4 letih. Če so nasprotovali zidanju kapelice, ki ni stala celo župnijo ne vinarja, ni čuda, da se najdejo nasprotniki sedaj, ko bi bilo treba seveda nekaj več plačati. In denarja pa tudi za nobeno stvar ni tako škoda, kakor za cerkev; popolnoma proč vržen je. Vrh tega se marsikateremu bolj lepo in častno zdi, več dni zaporedoma v krčmi kruliti, kakor pa v nedeljo ali praznik za eno uro stopiti v cerkev. — Gotovo je, da sem se s tem dopisom nemu ali drugemu zameril; pa naj se ne jezi nad menoj, ampak razlije žolč na urednika, zakaj mi je pa rekel, da smem pisati, kar hočem.

m Fram. Dva važna shoda sta se lepo izvršila na zadnji Marijin praznik, in sicer občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice ter protialkoholni shod. Dopolnje je pomagala račun naša denarna zadruga, ki je praznovala svoj prvi jubilej — petletnico. Z ozirom na kratko dobo delovanja, s pogledom na majhni delokrog ter glede na trdno, že 25 let obstoječo nasproti posojilnici, je uspeh prav vesel. Zavod ima 106 udov, rezervni zaklad znaša 1200 K, denarja pa smo imeli preveč 30.000 K. Hranilnico vodijo kmetje. Neumorno delavni nadrevizor g. VI. Pušenjak, nam je nato v krasnem, jedratem govoru razpravljal o položaju kmečkega stanu ter o delovanju in cilju organizacij, ki slonijo na samopomoči. Popolne pa je bil drug shod, ki se je sijajno obnesel, bil je prvi te vrste Veleč. g. prof. dr. Kovačič je z dvema, eno uro trajajočima govoroma v cerkvi in potem z dolgim predavanjem v društvenih prostorih odvrčal ljudstvo, zlasti mladino, od trinoga alkohola. V veliki dvorani se je kar trlo mladine, vsi niso mogli noter. S podobami, številkami in vzgledi je g. profesor dokazoval mladini neizmerno nesrečo in pogubo, ki jo povzroča alkohol. Uspeh shoda je bil blagoslovljen. Vsi navzoči so bili odločno proti žganju, prav lepo število pa se jih je vpisalo kot popolni abstinenti. Šolskih otrok je večina abstinentov, žganju pa so se odpovedali za vedno vsi, le par dečkov V. razreda je izjavilo, da bodo pili čaj, seveda taki niso za sveto vojsko. Mladina! Proč z alkoholom sploh, zlasti pa v vojsko proti žganju. Hvala Vam, g. profesor, pridite še!

m Brezje pri Studencih. Pred kratkim je pri nas umrl ugleden mož Anton Kodrič, po domače Hraštinski. Bil je res v vsakem oziru vzgled krščanskega slovenskega gospodarja, preskrbnega očeta in neumornega razumnega delavca. Na svojem domu je vse prenaradil, vse je moralo biti vzorno in v redu, za vsako reč si je prizadeval tako dolgo, dokler je ni dosegel. Pri tem pa je bil radodaren in dobrotljiv na vse strani. Njegovo ljubeznjivost so poznali daleč na okoli. Z vsestranskim zanimanjem in marljivim prebiranjem krščanskih časnikov je dosegel precejšnjo izobrazbo, in ni ga bilo skoraj društva ali kakega odbora, kjer bi ne bil zraven. Bil je večkratn vzoren župan, dasi nemškega ni čisto nič znal, je vendar brez tajnika občinske posle opravljal sam; bil je oče ubogin, odbornik kmetijske podružnice, Bralnega društva itd. Skratka, bil je mož vzor, kakoršnih je danes manj. Zato je bil tudi priljubljen povsod. Dasi murega značaja, vendar je bil odločen pristaš naše stranke, blizu 20 let naročnik „Slovenskega Gospodarja“ in drugih naših listov. Že pred par leti pa je začel hirati vsled želodčnega raka. Večkrat previden in pokrepčan s sv. zakramenti, nas je, še ne 60 let star, zapustil, popolnoma vdan v božjo voljo, ter se preselil k svojim dragim, kjer upamo, da uživa zaslužen plačilo pri najboljšem Plačniku, Očetu Bogu. — Oh! da bi spet se snidli tam v dolgi večnosti, in se veselo videli v hiši Očetovi!

m Kočno pri Laporju. Dne 10. t. m. smo imeli volitve novega občinskega odbora. Zmagala je Kmečka Zveza. Da se pod pepelom tli štajerskijanska žerjavica, smo opazili še-le med volilnim vetrom. Zakurili so kres, pa je bilo najbrž nekaj surovega dračja vnies, da šment ni hotel goreti. Lepa hvala volilecem, ki so zabranili, da nam štajerskijanski kres ni napravil škode. Boj se je le vršil med vasjo Kočno in Verhole. V prvih dveh bitkah so Verholčani izmed dosega obstoječih mandatov enega izgubili, katerega jim je pa naš kočki I. razred vrnil. Tako je prav! Živijo! — Izvoljeni so sledeči odborniki iz III. razreda: Janez Pivec, Jan. Potisk, Maks Jecl, Stel. Košič; namest. Mastinšek Mart. in Mat. Potočnik, II. razr. odborniki: Jož. Potisk, Juro Erker, Jan. Pinter, Jož. Otorepec (po žrebu); namest. Pušnik Mat. in Kitek Jež. I. razr. odborniki: Uršič Jož., Sagadin Fr., Vidar, Sagadin Jak., Perko Mart.; namestnika Jug S. in Majer Jan. Razmerje glasov je bilo sledeče: III. razred 22 proti 18, II. razred 13 proti 7, I. razred je volil soglasno. Boj je bil vroč kakor še nikdar poprej, ker se je skoraj 50% volilcev volitev udeležilo, kar je za nas veliko z ozirom na to, da so volilci raztreseni v 6 župnijah.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Kaj to pomeni? Nek ptujski liberalni slovenski (!!) glavar pridno hoti s pekrom in županom Ornigom na izlete. Ali sklepata zvezo?

p Ptujška okolica. Na posestvu ptujске graščične lastnika grofa pl. Herbersteina so lansko jesen kopali in našli ostanke „rimskega zidovja“. Velike kamenite stebre in druge znamenitosti, katere je vzel lastnik sam, ki je dal iskati in kopati. Sedaj pa so zopet zakopali in poravnali dotični prostor, da zopet služi za njivo ta znameniti Krčevinski grič, p. d. Konjski breg. Ali ni tedaj resnično Ptuj imeniten in zgodovinski iz davnih starih časov?

Ptujška okolica. V mestu Ptuj se je preselil medicinar in žganjar g. Kropf v novo lastno hišo. In še nekaj več, usnjak g. Potočnik je dobil zopet na novo žganjarski toč za vsakovrstno žganje. Pa čuda — kaj k temu porečete, še celo v krasnem poslopju, ki je zelo stara stavba. Žalostno in grdo — v cerkvenih hišah pa se tobi smrdljivi alkohol. Pa žalostno in resnično. Kaj bode s „Sveto Vojsko“ in „Zlato Dobo“! Ja, na Ptuj se širi „pljana vojska in pljana doba alkoholizma“! Ubogo slovensko ljudstvo, kam plovemo in se potapljam v tej smrdljivi povodnji. — Višavski.

Sv. Urban pri Ptuj. Ker je bilo v neki številki Vašega cenjenega lista mimogrede omenjena naša bodoča šolska stavba, Vas, g. urednik, prosimo, da zabeležite še nekaj opazk k tej točki. Omenjeno novo šolsko poslopje je gotova pogodba in ne bo stala, kakor ste pisali, 75.000 K, ampak še nekaj in nekaj tisočakov več. Naše sožalje ubogim trpinom-davkoplačevalcem.

p St. Lovrenc na Dravskem polju. Na Velikonočni ponedeljek je imela naša Posojilnica, kakor tudi strojna zadruga, svoj občni zbor. Iz poročil načelstva smo posneli velik napredek obeh zadrug. Posebno je veselo za našo župnijo, da je varčevanje pri nas že tako razširjeno in se toliko ljudi poslužuje naše domače posojilnice, da pride povprečno na vsako osebo, ki prebiva v naši župniji, bodisi moškega ali ženskega spola, odrasčen ali otrok, 71 K hranilnih vlog. Posojilnica kot starejša zadruga podpira zlasti strojno zadrugo s tem, da ji bo omogočila stavbo lastne ute, podpira pa tudi vse druge gospodarske naprave in je prispevala lep znesek za mostno tehtnico ter za načrte glede razširjenja našega kolodvora v Šternthalu. Strojna zadruga se od leta do leta lepše razvija in si bode sedaj, ko se ji je posrečilo, dobiti državno in deželno podporo, nabavila tudi mlin, v katerem si bodo lahko člani mleti svoje žito. — Po običajnem vspredu je predaval g. nadrevizor Pušenjak o zgodovini in razvoju obrestne mere ter podal 3 pravila, po katerih se naj ravna kmečke posojilnice glede obrestne mere, če žele koristiti kmečkemu ljudstvu. Občni zbor je bil zelo dobro obiskan in pričel obisk, da je zanimanje za kmetijske zadruge v župniji veliko.

p Sv. Tomaž. Nesrečno pijančevanje je zopet zahtevalo svojo žrtev. Na velikonočni ponedeljek so popivali fantje iz Ternove v gostilni Škerlec pri Sv. Tomažu. Med njimi se je nahajal znani pretepač Alojz Bobnar, omoženi posestnik in oče 4 otrok iz Rakove. Sporekli so se že v gostilni, ker je Bobnar v pijanosti fantom razlil vino. Gostilničar Škerlec je preprečil pretep v gostilni s tem, da je poslal po orožnike, kateri so fante spravili proti domu. Med potjo domov napade Bobnarja posestniški sin Lovrenc Zelenjak iz Ternove in ga paline z ostrim nožem v stegno desne noge s tako močjo, da mu prereže žilo odvodnico, vsled česar je padel Bobnar v nezavest in ker mu nihče ne pride na pomoč, na mestu izkrevavi in v teku pol ure umrje. Storilec, ki je znan radi pijančevanja in štajerskijanskega mišljenja, se je drugi dan sam javil sodnji v Ormožu. O nesrečni alkohol, ke da bo konec tvojih žrtev? Kdaj bodo naši fantje prišli k pameti? Namesto, da bi šli v cerkev, gredo v gostilno, se tam navzijejo strupa alkohola ter v svoji pijanosti počenajo stvari, katere so v sramoto njim, staršem, celi fari in celemu slovenskemu narodu. Ni čuda, če nemški listi pišejo o naših slovenskih fantih, da so divjaki, čestni pretepači in razbojniki. Ker so to le posledice strupa alkohola, zato le proč z njim!

p **St. Vid** pri Ptuj. Krajni solski svet predlagal pouk v nemškem jeziku v tem-le obsegu: Za II. razred 2 uri na teden; za III. razred 3 ure na teden; za IV. razred 4 ure na teden; za V. razred 5 ur na teden; za VI. razred nemški pouk.

p **Ormož**. Kletarsko društvo je oddalo svojo gostilno v Ormožu gospodu Filipu Meško, bratu g. poslanca, v najem. Novi gostilničar se preseli z dnem 22. t. m. v Ormož in prevzame gostilno. Kletarska gostilna slovi med okoliškim kmečkim ljudstvom radi svoje domače izborne kapljice, ki se bo tudi v prihodnje točila v tej izborni kakovosti kakor dosedaj. Skrbelo se bo tudi za to, da bodo mrzla jedila vedno na razpolago.

p **Polenšak**. O našem novem župnišču se je po časnikih dovolj pisalo. Polenšani smo potrebo novega župnišča vsi uvideli. Tudi c. kr. okrajno glavarstvo in namestnija v Ptuj ter ministristvo na Dunaju so to priznali. Zgradilo se je. Bodimo ponosni nanj! — Hujskačem in šuntarjem pa obrnimo hrbet in jim pokazimo vrata; če ne bodo šli, pa brezovko v roke, ker gonja, ki se uprizarja proti našemu č. g. župniku, presega že vse meje in se gabi že tudi našim še tako potrpežljivim sosedom. Duhovniki so zato, da jih ubogamo in spoštujemo, ne pa, da jih preganjamo.

p **Litmeršak** pri Ormožu. „Kmečki stan, srečen stan“. — Vrednost tega izreka pripoznavajo tudi naši sosede, ormoški „birgarji“, ki se v zadnjem času kar kupoma pokmetujejo, da bi s tem pokazali nam okoliškim kmetom svojo naklonjenost in ljubezen... Ti poglavarji so sklenili, da se posestva ne smejo dati več pred cerkvijo oklicavati, ker prilazijo Hrvatje semkaj med nas in to pa za ormoški nemški „birg“ bojda ni dobro. Na Dobravi je bilo posestvo na prodaj. Kupovali so ga Hrvatje in sosedni kmetje, a našim „birgarom“ to ni bilo prav, sami so ga raje kupili. Oba nemška trgovca, apotekar in prvi oštarija, so postali novi naši sosede, kmetje. Imajo še čuda dosti penez od neke Šidmarke za nakupovanje posestev. S tem penezem hočejo iz „varoša“ stirati vse tiste, ki sedaj živijo od naših kmečkih žuljev in nakupiti vsakemu kos posestva, kjer bo pa zato moral delati kot črna živina in vračati penez Šidmarki. Njih deca se bo pa naučila med nami slovensko in pošteno sloveško maniro, katere se sedaj učijo v nemški šoli zabav in še povrhi pokvarijo slovensko dečo, ki bi se naj med njimi naučila nemške kulture.

p **Rogatec-Slatina**. Za živinozdravnika je imenovan g. Sirk, doma iz Poljskave.

Ljutomerski okraj.

l **Ljutomer**. Letina utegne biti letos lepa. Žitna polja kažejo sedaj izredno lepo. Vse vrste žita so ugodno prezimile, sadno drevje je polno cvetnih popkov, vinogradniki pravijo, da bo tudi trta bogato nastavila. — Liberalci, posebno „tlihe“ vrste, se gibljejo. Kaj pa Kmečka Zveza, ali ne bo priredila nič shoda v našem kraju?

l **Gor. Radgona**. Dne 25. p. m. t. l. je imela tukajšnja podružnica nemškega Sullerajna v gostilni g. Kaufmann, prej Kürbos, predavanje, na katerem je govoril nek potovalni učitelj te družbe iz Dunaja. — Torej peščica Nemcev, pravzaprav nemčurjev, v G. Radgoni, ima že svojo podružnico Sullerajna! Kaj pa mi Slovenci? Ali imamo mi že podružnico Slovenske Straže? Ne! Ravno mi, ki smo zadnja straža na slovensko-nemški meji, ki mejimo na nemško okrajno glavarstvo, na nemški sodni okraj in nam hočejo oholi Nemci in nemškutarji vseposvobod gospodariti, ravno mi bi se morali najbolj zavedati naše narodne dolžnosti, si utrditi našo postojanko ter se postaviti z vsemi silami v bran za naše narodne pravice, a ne zganemo niti prsta. — Ustanovimo si torej podružnico Slovenske Straže!

l **Gor. Radgona**. V četrtek, dne 26. p. m. nas je nenadoma zapustil nam Slovincem tako sovražen sodnik dr. Meschitz. Slovinci se bomo res oddahnili, toda le tedaj, če smo dobili v njegovem nasledniku dr. Watzlik-u iz Celja pravičnega sodnika, kar pa upamo, kajti hujšega sovražnika naših pravic, kot je bil njegov odslovljeni prednik, si pač ne moremo predstavljati. — Da smo se rešili tega bremena, se imamo pač zahvaliti našim vrlim poslancem, kateri so na kompetentnih mestih opetovano razkazovali njegovo „delovanje“ ter zahtevali premestitev. — V nedeljo pred odhodom, to je 22. sušca t. l., še je seveda za stovo pokazal svojo kulturo, svoj značaj s tem, da je v družbi svojih zvestih na kolodvoru v Radineh prepeval nemške pesmi ter kričal iz vsega grla „Heil!“ Tudi mi ti kličemo: „Heil!“ da si proč!

Slovenjgraški okraj.

Smartno ob Paki. Z veseljem smo čitali novico, da je tiskarski strik končan in da naš priljubljeni list „Slovenski Gospodar“ začel izhajati v prejšnji obliki ter začel zopet prinašati novice in dopise. Poročati hočem o čudnem postopanju polit. oblasti. Kmetje so namreč lani pridelali zelo malo krme za živino, vsled tega je cena živini silno padla, da se posebno starejše živine sploh ni moglo prodati. Klali so torej živino sami in meso prodajali, kar je sploh dovoljeno. Ker pa marsikdo nima za to pripravnega prostora, zato so nekateri klali v nekdanji mesnici Ivana Bizjak, kjer je lep prostor in se lahko vse napravi snažno. Vsled ovažbe pa sedaj c. kr. okrajno glavarstvo po orožništvu poizveduje za dotičnimi posestniki, ki so v zgoraj omenjenem prostoru klali,

ker ima takšno klanje v gotovem prostoru že značaj obrti. To pa ni res! Odredba c. kr. trgovskega ministristva in c. kr. namestništva v Gradcu namreč nikjer ne pravi, da bi živinorejci morali živino klati na svojem domu. Značaj obrti bi takšno klanje dobilo le, ko bi kak posestnik na gotovem, za to pripravljenem mestu redno klat živino. Ne more se pa to smatrati tedaj, ako se živinorejci vrstijo tako, da kolje enkrat eden, drugič drugi, ker to še ni obrt, ako živinorejci kolje in prodaja meso v primeri s svojim kmetijstvom, to je toliko, kolikor ima živine za prodati. Samoobsebi se razume, da v slučaju, ako c. kr. okrajno glavarstvo dotične kaznuje, se bo vložil priziv. Kako pa c. kr. okrajno glavarstvo postopa v drugih slučajih, je znano. Tukaj sta dva trgovca, katera prodajata žganje v svojih trgovinah. Ali imata za to koncesijo? Če ne, potem sta država in dežela prikrajšana na davku in ljudstvo se gmotno in moralno ubija. Oba sta bila baje zato c. kr. okrajnemu glavarstvu ovažena, vendar nam še ni znano, da bi bil do danes kateri kaznovan. Prosimo torej c. kr. okrajno glavarstvo, da bi bila za vse enaka mera.

s **St. Ilj** pri Velenju. Dne 7. t. m. je umrla na jetiki mlada žena Alojzija Ušen, p. d. Sredenšca, roj. Vranjek. N. v m. p.!

s **Muta**. Bralno društvo pri Sv. Primožu nad Muto je imelo na velikonočni ponedeljek t. l. v slov. šoli na Muti svoj občni zbor. Po občinskih poročilih se je volil deloma stari odbor, izvoli sta se pa novorojci dve dekleti, ker ravno dekleta tako pošteno delujejo pri vseh naših prireditvah. — Vle. g. Vrzelač iz Marenberga je v jedernatih besedah ožigosal, nekatere narodne grehe, g. Hren pa je opominjal k skupnemu, vstrajnemu narodnemu delu ter naznanil veselo pridobitev, da je eden naših mož po skoro enoletnem boju vendar enkrat dobil gostilniško koncesijo v našem trgu. Hvala vama! Hvala pa tudi vsem igralcam, ki so tako spretno rešile svoje vloge v igrah: „Jeza nad petelinom in kes“ in „Planšarica“. Poleg domačinov so to prireditve obiskali dragi nam gostje iz Dravograda, Vučenice, Marenberga, Remšnika in od drugod, da je blagajničar lahko zadovoljen s svojo, sicer revno blagajno. Bog daj še več takih prireditev!

Konjiški okraj.

k **Konjice**. Na Veliko soboto, dne 11. t. m., je nagloma umrla v tukajšnjem gradu nekdanja vzgojiteljica presvetle knežnje Windischgrätz, Stefanija p. Tarnoz. Pogreb se je vršil na velikonočni ponedeljek ob udeležbi skoro cele Windischgrätzove rodbine. — Knez Hugo Windischgrätz je postal cesarjev tajni svetnik. — Okrajni zdravnik dr. Haring je prestavljen v Celje. Njegovo mesto ostane baje prazno. — V Tepanju se je Kolaričevemu fantu na njivi splavilo kobila. Na begu proti domu se je zaletela z glavjo v neko drevo in obležala na mestu mrtva. — Tukajšnja kmetijska podružnica namerava urediti trsnico, ki bo gotovo velikega pomena za vinogradnike v konjiškem okraju.

c **Konjice**. Bralno društvo, Dekliška Zveza in Slovenska Straža so imeli na velikonočni ponedeljek lepo zborovanje. Udeležba od strani udov je bila polnoštevilna. Mešani zbor je zapel dve mični, pesmici; z lepimi, navdušenimi govori so nastopili najprej: Ivan Arbeiter, potem Lamut Franda, Kukovič Helena in Bukovšek Marija. Za Slovensko Stražo se je nabralo 20 K 34 vin. Bog živi vso zavedno konjiško mladino, pa tudi vse njene prijatelje!

Celjski okraj.

c **Celje**. „Narodni List“ od 9. t. m. poroča iz Zalca, da je dne 8. t. m. praznoval župan Josip Sirca svojo 60letnico ter nastevala med drugimi njegovimi zaslugami tudi, da Josip Sirca je specialist v računstvu. Uvedenje ameriškega knjigovodstva v posojilnici in hmeljarni je njegova zasluga. Vse knjige in računa, katere vodi Josip Sirca, so pa tudi po zunanji obliki vzorni. — Tudi mi bi se tej čestitki pridružili, toda vzornost knjig pri Posojilnici bi nas bolj zanimala v notranji obliki in istotako ameriški sistem, s kojim se zamore vzorno delati brez kake izgube, kakor z delniško pivovarno v Zalcu in Glavno posojilnico v Ljubljani.

c **Vransko**. V občini Sv. Jeronim je bila pred kratkim delitev za lansko pozebo, kojo nam je preskrbel naš poslanec g. dr. Korošec. Žalibog pa imamo tukaj liberalnega župana in tako se je zgodilo, da so dobili podporo taki, ki imajo lepe gozde in še denar v hranilnici, ubožnejši kmetje pa nismo dobili nič. Iz tega siedi nauk: Ne voli nikdar liberalca za župana!

c **Braslovce**. Kakor se spominjamo nazaj nekaj let, se peča „Narodni List“ s tem, da napada narodne in zasluzne može in zadnja številka tega lista je počastila tudi g. Fl. Raka, župana v Braslovcah. Kakor smo izvedeli, se g. Rak počne sam niti z besedico zagovarjati, kajti prerokati se s človekom, oziroma iznjudjem, kakoršen je dopisnik „Narodnega Lista“, gotovo ni vabljivo, zato smo napisali mi v obrambo resnice nastopne vrste. „Narodni List“ očita g. Raku, da hlapčuje dr. Korošcu in da mu je dr. Korošec obljubil, da bo g. Rak izvoljen v osrednji odbor C. kr. kmetijske družbe štajerske, Resnica pa je, da je gospod Rak neodvisen kakor malokdo, bodisi gospodarstvo, bodisi politično, in da g. Rak in dr. Korošec nista nikdar govorila besede o imenovanju volitvi. Mimogrede bodi omenjeno, da je g. dr. Korošca predla-

gal M. B. iz Pariželj za delegata kmetijske podružnice in ga tudi sam o tem obvestil. Nadalje podtika „N. List“ g. Raku, da stremi in se zanaša na čast poslanca. Da pa pametni ljudje izvedo, kako malo častižljiven je g. Rak, naj povem, da je pri predzadnji volitvi župana, ko ga je hotel občinski odbor izvoliti županom, dejal: Sedaj ne prevzamem, pa drugokrat, in ko se je zadnjič zopet branil, je še-le z ozirom na to obljubo prevzel župansko čast. Gospod Fl. Rak je že kot mlad posestnik začel vzorno gospodariti in si kot eden izmed najpraktičnejših hmeljarjev pridobil veliko premoženje, on je pa tudi ustanovitelj in velik dobrotnik vseh društev. Kot načelnik Požarne brambe je skrbel, da se je postavil Gasilni dom, bil je ustanovitelj Braslovške posojilnice, v kateri pri načelstvu deluje. Kot odbornik okrajnega zastopa vranskega in okrajnega šolskega sveta si je pridobil mnogo zaslug, in ko je postal župan, je začel delati za pripravo in izboljšanje cest, dosegel je tudi, da bo občina, ki ji županuje, imela 10% manjše doklade. In ker ljubimo in spoštujemo g. Raka, smo napisali v obrambo resnice te vrste, on je lahko ponosen na svoje delo ter se lahko zadovoljno smehlja raznim liberalnim pritlikavcem, ki mu niti do kolen ne segajo. — Eden v imenu vseh poštenih Braslovčanov.

c **Med Rečico in Pako** in Gornjim Gradom se odpravi s 1. majem t. l. redna avtomobilna vožnja.

c **Rečica ob Savinjski dolini**. Pretečen mesec je imeo naše Kmetijsko društvo in posojilnica svoja občna zbor, ki sta bila prav dobro obiskana. Iz računskega zaključka Kmetijskega društva posnamemo, da je isto prejelo okrog 192.000 K za blago, znaša torej dnevni skupiček nad 300 K, kar priča o tem, da se člani v obilni meri poslužujejo društva, ker dobro vedo, da društvo prodaja članom rezano in špecijalno blago po najnižjih cenah. Društvo je plačalo lansko leto 7000 K dolga, in če bo 4—5 let tako gospodarilo, bo brez vsakega dolga in bo imelo okrog 50.000 kron čistega premoženja, kar je pred vsem velikega in koristnega pomena za vse člane društva. V odbor je bilo izvoljenih nekaj novih odbornikov. Upamo in pričakujemo, da bo tudi sedanjí odbor delal le v korist in blagor ljudstva. Posojilnica napreduje leto za leto in promet znaša skoraj 1 milijon kron, hranilni vlog ima za 870.000 K. Posojilnica daje za hranilne vloge po 4% obresti, za posojila pa zahteva 5% obresti, dela torej z 1% dobička, a vendar je napravila dobička nad 1900 K ter ima rezervnega zaklada okrog 18.000 K. Tako delamo mi.

c **Solčava**. Prvi se je preselil v večnost v letošnjem letu Luka Havdey na veliko sredo. Rajni je dosegel lepo starost 83 let. Bil je mož samoraslega značaja, ki si je z lastno pridnostjo in samoučenjem pridobil obširno in temeljito znanje starega Kanizijevega katekizma, ki je izšel v 3. tisku l. 1839 v Ljubljani. — N. v m. p.!

c **Sv. Stefan**. Leta 1908 je prišel iz Celja v našo mirno občino neki Anton Malgaj; bil je v službi g. Kaulich. V tem času je deloval za Narodno stran, ki ga je nekoč celo nam Sentštefančanom stavila za vzgled. Bil je tudi dopisnik „Narodnega Lista“, in kakor znano, napada kaj rad duhovščino in tudi našega občesposlovanega g. župnika. V pomladi l. 1911. je ustanovil tudi javno ljudsko knjižnico, v kateri pa ni dosti kaj dobiti, po največ nekaj starih narodnih koledarjev; tudi ta bo šla skoraj rakom žvižgat. Pred kratkim se je Malgaj preselil v zibiško občino. Srečno Tona, tako ti kličemo Sentštefančani.

c **Sv. Ema**. Dne 1. marca t. l. je bil izvoljen za župana občine Roginska gorca vrl mož Janez Anderlič, dolgoletni predsednik Izobraževalnega društva in predsednik Kmetijskega društva. Prejšnji župan Stefan Zlof se je vsled hude bolezni odpovedal županstvu.

c **Sv. Ema**. V minulem tednu je Hranilno konzumno društvo v Gradcu pokupilo izredno veliko dobrega vina v naši okolici. Dobi se ga še več dobrega okoli Sv. Eme, Sv. Urbana in Tinskih gorc. Želi se, da bi prišli še kaki poštene vinski kupci od drugod.

c **Sv. Miklavž nad Laškim**. Letos imamo tukaj zelo, nezdravo leto. Lansko leto smo imeli celo leto 13 mrličev, letos pa že do sedaj 9. Posebno jetika, morilka mladine, letos nenavadno tukaj zahteva svoje žrtve. Umrli sta 2 vrli mladenki: Marija Deželak in Franciška Ulaga, obe v starosti 20 let. — Dne 21. III., prvi spomladanski dan, pa smo položili k večnemu počitku vrlega in pridnega mladeniča Jožeta Dvoršaka. Umril je ravno na svojega godu dan. Bolehal je poldrugo leto in bil trikrat previden s sv. zakramenti. Star je bil še-le 27 let. Počivaj v miru, blagi tovariš!

c **Loka**. V soboto, dne 4. aprila t. l. se je razdelila v naši občini podpora za po toči in mrazu poškodovanim posestnikom. Ljudje so splošno iz srca hvaležni našemu marljivemu državnemu poslancu g. dr. Benkoviču, ki jim je to podporo izposloval. Bog ga živi! Res, da jih je veliko, ki so se tudi zglašili, ostalo brez podpore, in to zlasti naših pristašev. Čegava je krivda, se še ne ve.

c **Dol**. Ker se je zadnji čas mnogo govorilo o združitvi enega dela občine Sv. Krištof, kateri je podolsko župnijo z občino Dol. je primerno, da se zadeva pojasni tudi v „Slovenskem Gospodarju“. Že več let gojijo kmetje iz podobčin: Marnega, Sv. Stefana in Sv. Jurija željo, priti v dolsko občino, in je to vsled krajevnih razmer tudi edino primerno, ker imenovane podobčine se nahajajo v polkrogu občine Dol. Ves pravi imenovanjih krajev se vrši skozi Dol, zato je tudi naravno pravično, da dosedaj itak premala občina Dol prevzame tudi te vasi ter skrbi za njih

gospodarski napredek, ker dobiček od tega se bo zopet stekal v vas Dol. Pa tudi še važnejša vprašanja za bodočnost govorijo za združitev. Gotovost je, da se velikanske množine premoga, kateri se nahaja v podobni Marno (Krištanol), bodo začele v prihodnosti izrabljati ter se bo vsled prometa davčna moč zelo dvignila. Res se nahaja sedaj dolška občina v boljšem gospodarskem položaju kot sosednje, toda za njen nadaljni razvoj bo neobhodno potrebno, zgraditi vodovod, novo šolo in primerno vozno pot na Kal. Vse te stroške pa bi pač ložje pretrpela, če se poveča. Seveda bi imela tudi s privzetimi kraji stroške, toda nikakor ne večjih, kot je njih davčna moč. Neumestno pa je, da se v tej važni zadevi toliko neresnice trosi med ljudi. Pribijmo vsaj eno. Želja gotovih faktorjev, da bi turska šola postala dvorazredna, se ne bo v bližnji prihodnosti še izpolnila, ker število tam vsolanih otrok redno pada, kar je lahko umevno vsled splošnega nazadovanja kmečkega prebivalstva. Ob pričetku te šole je bilo šoloobveznih učencev 120, sedaj komaj še okoli 70, torej zato ne bo večjih stroškov. Žal, da so nekateri splošno spoštovanja vredni dolški odborniki verjeli ljudem, kateri iz lahkorazvidnih osebnih razlogov hujskajo proti tej, za skupni napredek velepomambni združitvi, ter so v zadnji seji odklonili prošnjo gori imenovanih podobčin, za sprejem v dolško občino. Toda upamo, da po treznem prevdanku pač spoznajo svojo, za razvoj občine v prihodnosti, precej pomembno zmoto, če le ne bo prepozno.

e Laško. Izobraževalno društvo v Laškem je imelo dne 22. februarja 1914 svoj VII. redni občni zbor. Navzoči so bili do malega vsi člani. Iz poročila poročamo kratko sledeče: Izposodilo se je 638 knjig. Naročenih smo imeli 80 „Slov. Gospodarjev“, 15 „Domoljubov“, 2 „Kmetovalca“, 2 „Naša Doma“ in 1 „Bogoljuba“. Prebitek v blagajni znaša K 208'37. Pri volitvi je bil zopet potrjen prejšnji odbor. Na novo se je izvolil za tajnika dr. g. Vinko Holcman. Vsem prijateljem in dobrotnikom društva v lanskem letu Bog plati!

Odbor.

Brežiški okraj.

b Imeno pri Podčetrtku. Dne 29. marca je imela naša Požarna bramba svoj letni občni zbor v gostilni g. Zupanca, pri katerem so izvoljeni v odbor sledeči: Albin Pečar st., načelnikom; Janez Belina, podnačelnikom; Jurij Seleker, vodja plezalec; Janez Seleker, njega namestnik; Jože Sinkovič, brizgalničar; Jakob Počivalšek, njega namestnik; Albin Pečar ml., blagajničar, in Ivan Čvetko za tajnika.

b Bojsno pri Brežicah. Dne 7. t. m. je umrl tukaj vrl naš pristaš, večletni občinski svetovalec in stalni naročnik „Slovenskega Gospodarja“, g. Franc Pšeničnik, star 59 let. Rajni je bil vdovec ter zapuščal 7 otrok: 3 sinove in 4 hčere. Pogreb se je vršil ob veliki udeležbi. Blagemu pokojniku svetila večna luč!

b Koprivnica. Sijajno se je obnesel shod volilcev Slovenske Kmečke Zveze, ki se je vršil na velikonočni ponedeljek v hiši obče spoštovanega župana g. Serbeca na Velikem Kamnu. V poldrugournem, krasno zasnovanem govoru, je poročal g. dr. Jankovič o delovanju v državnem in deželnem zboru: s svojim spretnim, dobro premišljenim postopanjem, so naši poslanci dosegli v Gradcu, da se je rešil obstoj kmetijske šole v St. Juriju ob juž. žel. in ustanovila gospodinjška šola istotam; izvajali so slovansko-miščansko šolo s sedežem v Zalcu; leta 1911 ustanovljena brezobrestna posojila so se zopet obnovila in dovelila, istotako prispevki za okrajne ceste se zopet redno vršijo. Železniško vprašanje na Spodnjem Štajerju so je pričelo resnejše razmotrivati in je tu zanimovati velike uspehe. Z veseljem moramo pozdraviti mirovna sodišča pri občinah in je želeli, da se naše občine za to z vso vsemerno in poštenostjo zavzamejo. Taka sodišča so se na Kranjskem sijajno izkazala. Toplo je pozdraviti obrtne olajšave za naše zidarje in tesarje. Liberalci naj lepo molčijo v svojih časopisih o nepotrebi slovenske obstrukcije v deželnem zboru. Krasni uspehi dosežanega postopanja naših poslancev ovirajo vse njihove puhle in prazne ugovore. Našim poslancem se je izreklo popolno in nemejeno zaupanje. — Domači gospod župnik Prešern je končno priporočil krščansko časopisje, osobito še „Slovenskega Gospodarja“, naj o ga ljudstvo še marljiveje naročalo in čitalo. Ko je še župnik g. Krohne iz Podređe omenjal in priporočal organizacijo naše mladine, se je krasno uspelo zborovanje zaključilo.

Papež, zmagovalac nad Napoleonom.

Bilo je ravno pred 100 leti, v marcu in aprilu 1814. Stiriinajsto leto je bil že na prestolu papež Pij VII. Od dobe, ko so se kristjani zbirali še v katakombah in so papeži zaporedoma umirali krvave smrti za Kristusa, ni morda pozneje noben glavni katoliške cerkve moral toliko trpeti kakor ravno Pij VII. Njegov vedni nasprotnik je bil nasilni Napoleon. Vzel mu je državo in l. 1809 z vnebovpijočo krivico ukazal zašesti Rim. V svoji lastni hiši je postal papež jetnik, da se nikamor ganiti ni mogel; kdor pa je držal s papežem, ta je romal v smrt. Pa še hujše je prišlo. Po noči od 5.—6. julija so francoski vojaki na povelje Napoleonovo, ki se je tedaj pri Dunaju boril proti Avstriji vdrli v papežev prostoro, napravili papeža-jetnika ter ga še isto noč odpeljali čez Florenco in Genovo čez visoko alpsko gorovje v Grenoble na francoskem. Ker so se pa bali, da bi ga ljudstvo preveč

ne častilo, odpeljali so ga zopet v Italijo v Savono. Kjer se je z vednostjo Napoleonovo ravnanje z njim kakor se drugače niti s hudo delci ne ravna. Vzeli so mu knjige, papir, pero in črnilo; siloma odprli celo njegovo pisalno mizo ter vse prebrskali in preiskali. Tako je Napoleon nastopal proti Piju VII., namestniku Kristusovemu, toda papež se ni hotel udati volji svojega preganjalca.

Dne 9. junija 1812 je izdal povelje, da se papež zopet odpelje na Francosko na grad Fontenble. V navadnem poštnem vozu so ga odpeljali na Francosko. Med potom je papež smrtno zbolel. V zavetišču v Mont-Cenisu je bil dne 14. junija previden s sv. zakramenti za umirajoč in dejan v sv. olje. Toda že naslednjo noč so nasilniki dirjali dalje z njim, dokler ga niso skoro mrtvega pripeljali dne 20. junija v kraj, kjer ga je hotel Napoleon imeti v jetništvu. Vse je bil Pij VII. izgubil: državo, Rim, prostost, kardinala, prijatelje; oropan je bil vsake zveze z verniki in izročen na milost in nemilost nasilnemu Napoleonu, ki do glavarja katoliške cerkve ni poznal ne dostojnosti, ne ozirov, ne usmiljenja, ne pravice.

A prišel je tudi za papeža vstajenja dan! Napoleon je bil jeseni l. 1812 strahovito tepen na Ruskem. Rogal se je bil sicer Napoleon na Dunaju v Senbrunu meseca junija 1909, ko je izvedel, da ga je papež izobčil, ker mu je državo in Rim krivično odvzel, in govoril je tedaj: „Radi tega ne bo mojim hrabrim vojakom padalo orožje iz rok“. Toda 3 leta pozneje so ob dogodkih Napoleonove armade na Ruskem francoski listi poročali: „Na Ruskem pada našim vojakom radi strašnega mraza orožje iz rok“.

Frišlo je potem l. 1913 in Napoleon je bil meseca oktobra pri Lipskem poražen. Tedaj je bil papež še vedno jetnik. A že so se bližale armade pravoslavni, luteranski in katoliški vojakov, da bi Napoleona prisilile k miru in strle njegovo nasilje. Napoleon se je umikal vedno bolj in bolj. In bilo je ravno pred 100 leti. Dne 23. januarja je ukazal, papeža zopet odpeljati v Savono v Italijo nazaj. Sovražne armade so se bližale Parizu, 10. marca je dal Napoleon papežu prostost. Za papeža je prišel dan vstajenja. Dne 25. marca so ga avstrijske čete z nepopisnim navdušenjem pozdravile. Papež se je odpeljal naprej proti Rimu. Povsod so ga neštete ljudske množice sprejemale z nepopisnim navdušenjem. Ravno dne 31. marca je slavil na tak način svoj vohod v Bolonjo; ravno istega dne pa so zavezniške čete vkorakale v Pariz. Napoleon je svoje glavno mesto izgubil, papežu pa se je Rim zopet odpiral. Dne 2. aprila je bil Napoleon odstavljen. Dne 11. aprila — bil je tedaj velikonočni ponedeljek — se je odpovedal za-se in svoje naslednike prestolu in Francoski ter podpisal zadevno listino prav v istem Fontenble, kjer je papež še malo časa prej imel zaprtega.

To se je zgodilo pred 100 leti. Velikonočni prazniki so bili tedaj res prazniki vstajenja za Pija VII., potem ko je toliko moral trpeti. Podali so zopet presojen dokaz, kar pomeni v katoliški cerkvi velika noč! Velika noč — praznik zmage nad krivico; praznik nepremagljivega Kristusa, ki vedno stoji ob strani svoji katoliški cerkvi in svojim do konca sveta.

Društvena naznanila.

m Maribor. Skupina J. S. Z. za Lejteršperg-Krčevino (okolica Maribor) priredi v nedeljo, dne 26. aprila, ob 9. uri dop. v gostilni Cobl (prej Jerič) na lajteršperski cesti občni zbor. — Agitirajte za obilno udeležbo!

m Maribor. Velika slavnost v proslavo 500letnice ustoličenja zadnjega korotanskega vojvode, ki se priredi na belo nedeljo, dne 19. aprila, popoldan, v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru, bo obsegala obširni vspeh: petje, slavnostni govor (govori gospod dr. Anton Medved), „Knez Volkmun“, zgodovinska slika ustoličenja v dveh dejanjih s petjem in plesom, s spremljevanjem godbe pod osebnim vodstvom skladatelja g. dr. Antona Schwaba, živa slika s spremljevanjem godbe. Godbo izvaja mariborsko Glasbeno društvo. Začetek točno ob 4. uri popoldan in konec ob 6. uri.

m Sv. Magdalena v Mariboru. V nedeljo, dne 19. aprila, popoldne po večernicah, ima Slovenska Straža mesečno zborovanje. Nato pa gremo skupno k veliki slovesnosti v Narodni dom. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sv. Peter niže Maribora. V nedeljo, dne 19. aprila, bo ob 3. uri popoldne važen gospodarski sestanek, združen z občnim zborom hranilnice in posojilnice v samostanski šoli. Govori gosp. Vladimir Pušenjak. Vstop je vsakem prost. Domačini, udeležite se v obilnem številu!

m Sv. Anton v Slov. gor. V nedeljo, dne 26. aprila, priredi štajersko okrožje J. S. Z. shod v gostilni g. (Podgorška), takoj po večernicah. Delavci, rokodelci, posli in drugi, pridite vsi na shod! Govorit pride okrožni delavski tajnik gospod V. Zajc iz Maribora.

Sv. Lenart v Slov. gor. Na belo nedeljo, to je dne 19. aprila t. l., ob 8. uri zjutraj, ima Katoliško politično društvo v prostorih Arnuševе gostilne pri Sv. Lenartu v Slov. gor. svoj občni zbor. Po občnem zboru je političen shod, na katerem poročata poslanca dr. Korošec in Roškar. Možje in mladeniči, pridite v prav obilnem številu.

m Poljčane. Prihodnjo nedeljo, dne 19. aprila, dopoldne po rani maši, priredi S. K. Z. političen shod. Poroča poslanec Pišek in drugi. Možje in mladeniči, pridite!

m Smolnik. Rodoljubna soproga g. Luke Hleba je darovala za Slovensko Stražo skupček za razglednice svoje hiše 5 K, in 4500 obrabljenih znamk. Vrli rodoljubki iskrena hvala!

m Fram. Izobraževalno društvo priredi na belo nedeljo lepo igro „Sanje“. Društvo in igralci prijazno vabijo k prav obilni udeležbi!

p Cirkovce. Bralno društvo priredi na belo nedeljo veselico z zanimivim sporedom. Predstavljalja se bo med drugim tudi veseligr „Črevljar“. Za obilno udeležbo se priporoča odbor.

p Sv. Trojica v Halozah. Mladeniška in Dekliška Zveza prirediti skupni podučni shod na belo nedeljo, dne 19. aprila t. l., popoldne po večernicah, v društvenih prostorih. Na sporedu je mnogo zanimivega: predavanja, deklamacije, dvogovor in šaljivi prizor „Geta prvič v Ptuju“.

Središče. Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Središču priredi s sodelovanjem Orlov in Dekliške Zveze na belo nedeljo, to je dne 19. aprila, popoldne po večernicah, na vrtu gospoda Lončariča dve gledališki predstavi in sicer: „Prepirli-

va sosedu“ in „Cvetina Borogradska“. Med odmori igra Mat. Kojanova godba.

p Ormož. Občni zbor Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva za Ormož in okolice se vrši v nedeljo, dne 26. m. n. leg. travna 1914, popoldne po večernicah, v prostorih kletarske gostilne v Ormožu. Udje in prijatelji društva, vabljene!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Poslanec Ozmeč, Meško in M. Brenčič priredijo na belo nedeljo, dne 19. aprila, popoldne po večernicah, politični shod. Prva dva poslanca poročata o delovanju v deželnem, slednji o delovanju v državnem zboru.

Sv. Bolfenk na Kogu. Na belo nedeljo, dne 19. aprila, priredi Slovenska Kmečka Zveza političen shod zjutraj po rani službi božji pred hišo gospoda učitelja Košarja; pri slabem vremenu pa v gostilni gospoda Matija Goričana na Kogu. Govori poslanec Brenčič o delovanju v državnem zboru. Agitirajte za veliko udeležbo!

l Mala Nedelja. Kmetijska podružnica priredi v nedeljo, dne 26. aprila, po rani sv. maši, v šoli zborovanje, na katerem govori g. ravn. Belle o važnih kmetijskih vprašanjih.

Ivanjci. Na belo nedeljo po večernicah se vrši pri gosp. Terstenjaku političen shod, na katerem poročata poslanca dr. Korošec in Roškar.

Smarno pri Velenju. Tukajšnje katoliško slovensko izobraževalno društvo priredi na belo nedeljo, dne 19. aprila, dve gledališki predstavi v Društvenem domu: „Trije tički“ in „Oh ta Polona“ in sicer ob tretji uri popoldne. Vabi se k prav obilni udeležbi!

s Velenje. V nedeljo, dne 19. aprila, priredi štajersko okrožje J. S. Z. shod za železničarje pri g. Skaza v Velenju ob 3. uri popoldne. Shod je velike važnosti za vse slovenske železničarje, ki delajo na progi od Sp. Dravograda do Celja. Pridite vsi na shod! Govornik pride iz Maribora.

k Vitanje. V nedeljo, dne 26. aprila, po rani maši, priredi S. K. Z. političen shod. Govorita poslanec Pišek in posestnik g. Potnik. Agitirajte za obilno udeležbo!

c Celje. Izobraževalno društvo priredi gledališko predstavo „Visoko“ v dvorani hotela „pri belem volu“ v nedeljo, dne 26. aprila, ob treh popoldne, ne pa dne 19. aprila, kakor je bilo zadnjč naznanjeno.

c Grižo pri Celju. V nedeljo, dne 19. aprila, priredi J. S. Z. shod takoj po prvem sv. opravilu pri g. Štefanu Piki. Rudarji in drugi delavci ter delavke, vsi na shod! Govori V. Zajc iz Maribora.

c Braslovče. Vrta mladenka Treznika Šketa je kot pisanko darovala Slovenski Straži 2175 obrabljenih znamk.

c Mozirje. Izobraževalno društvo Mozirje ponovi na belo nedeljo narodno igro „Domen“. Za množestvilni obisk se priporoča.

c Mozirje. Vabimo na redni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice v Mozirju, ki se vrši v nedeljo, dne 26. aprila, ob 3. uri popoldne, v zadržnih prostorih. Spored: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje računskega zaključka za leto 1913. 3. Poročilo o izvršeni reviziji. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti.

c Ponikva. Hranilnica in posojilnica na Ponikvi ima v nedeljo, dne 26. aprila, popoldne po večernicah, v stari šoli svoj redni občni zbor. Predava g. nadrevizor Vi. Pušenjak. Vabljene so vsi brez razlike. Pridite v obilnem številu. Če bo udeležba polvoljna, prireditli bomo več drugih predavanj.

b Videm. Naši fantje se vrlo gibljejo, posebno še na odru gledališkega odseka. To bodo pokazali v nedeljo, dne 26. aprila. Prireditli bodo namreč petejejsko igro „Repoštev, ali: Duh v krkonoskih gorah.“ Začetek ob 4. uri popoldne v društveni dvorani. Povabljeni so stari in mladi.

Buče. Shod Slovenske Kmečke Zveze se bo vršil v nedeljo, dne 19. aprila na Bučah ob 3. uri popoldne v prostorih g. poštarja Baha. Govori dr. Jankovič.

Najnovejše.

Stolni dekan in kanonik. vlč. g. dr. Ivan Mla- kar, je včeraj, dne 15. aprila popoldne nenadoma n e v arno obolel. Priporoča se čč. sobratom v molitvi.

Listnica uredništva.

Braslovče: Poročilo o shodu Dekliških zvez pride v „Naš Dom.“ Pozdravljeni! — Maribor (pismonoša): Poročilo o Zorkotu je sedaj gotovo zastarelo. Naš list takega dejanja ne more zagovarjati. Sicer bomo pa Vaša poročila radi sprejemali. Pozdrave. — Ruše: Prijatelj! Zakaj bi na neumni „Štajerčev“ dopis odgovarjali? Pišite raje kaj drugega. — Sv. Jurij ob juž. železnici: Katera je dotična gospa? Dopis pa je preveč osebne. — Celje (pozor, organisti): Preobširno za naš list. Kam pa pridemo, če bomo tako obširne in nezanimive sestavke priobčevali! Pozdrave. — St. Peter nad Laškim: Ker nam imena dotične osebe ne poveste, dopisa ne moremo priobčiti. Take osebnosti ne spadajo v političen list. Pozdrave. — Ptuj: Če Vaš dopis priobčimo, bi nas državni pravdnik gotovo zaplenil. Ker imate dobro pero, ga le večkrat zastavite za naš list. Pozdravljeni! — Hoheide v Nemčiji: Poročilo o vaši slavnosti, ki se je vršila leta 1913, je za sedaj vsekakor zakasnelo. Poročajte raje druge novice. Vam in pa vsem tamošnjim rojakom iskrene pozdrave! — Jarenina: Vaš nasvet glede delovanja proti Südmarki je jako dober. Obrnite se v tem oziru na Slovensko Stražo v Ljubljani in skrbite, da se bo za Jarenino ustanovila Stražna podružnica. Iskrene pozdrave! — Sv. Ana v Slov. gor.: Hvala za poročilo! Dotični je, kakor nam znano, med emureškimi nemškutarji še najmanje nestrepn. Le pišite pridno! — Cirkovce: V te zadeve posegati niso kompetentni politični list, ampak cerkev. Pozdrav. — Slivnica pri Celju: Pride.

Vprašanja in ponudbe

Osrednja zadruga za vnovčenje živine naznanja, da ima na prodaj: 1 par težkih volov za mesarja, 1 dve leti starega vola za mesarja, 2 srednje pitana vola, približno 900 kg težka, 1 bika, približno 700 kg težkega, 1 bika, 3% leta starega, zelo težkega, pincgavskega plemena, 1 telico debelo za mesarja.

Graško tržno poročilo.

Sejem s rogato živino dne 9. aprila 1914. Cena je bila za 100 kg žive teže: klavni voli, tolsti 84—102 kron (izjemoma 110 kron), poltolsti 70—82 kron; suhi od 62—88 kron; voli za pitanje od — do — K; klavne krave, tolste od 66—82, poltolste od 40—64, suhe od 80—88, biki od 64—84, dojne krave od 4. teleta od — do — K, čez 4. tele od — do — K; breje krave od — do — K; mlada živina od 64 do 86 kron. Kupčija slaba.

Cena klavne živine za 1 kilogram: teleta od K 1'16, K 1'32 teleta Ia (izjemoma cena od K 1'34 do K 1'44); mlade svinje od K 1'50 do K 1'54; nemške pitanske svinje od K 1'40 do K 1'44; ogrske pitanske svinje Ia od K 0'00 do K 0'00; ogrske pitanske svinje IIa od K 1'40 do K 1'48; mesne svinje od K 1'36 do K 1'44; bosnjaške pitanske svinje, od K — do K —; ovce od K —80 do K 0'90; kozlički in jagmeta od K — do K —. Kupčija živahna. Cene nazadnjeje.

Dunajsko tržno poročilo.

Sejem živine dne 6. aprila 1914. Pitani voli 95—110 K; pol pitani voli 84—105 K; suhi voli 85—101 K. Biki 80—104 K. Pitane krave 85—101 K; polpitane krave 70—84 K. Mlada živina 60—82 K.

Loterijske številke.

Trst: 8 aprila 22 26 53 54 56
Dunaj: 11. aprila 52 82 83 87 14